Wjeliki Israel

Nĕnto bĕšo Kněz gronił Abramoju: Źi ze swójogo kraja a wót swójich psiswójźbnych a z domu swójogo nana do kraja, kótaryž śi pokažom. Ja cu śi k wjelikemu narodoju cyniś a tebje žognowaś a twójo mĕ wjelike cyniś; A ty musyš žognowanje byś. Ja budu žognowaś tych, kenž śi žognuju, a togo zaklĕś, kenž śi zaklĕjo; A we was deje wšykne familije zemje zbóžne byś. Genesis 12,1-3

Zbóžny lud, kótaregož Bog jo Kněz, lud, kótaregož jo wón za swójo derbstwo. Psalm 33,12

Na tom dnju jo Kněz zwězał z Abramom a žašo: 'Twójim pótomnikam som dał toś ten kraj, wót rěki Egyptowskeje až k wjelikej rěce, Euphratoju: Kenitam, Kenizitam, Kadmonišam, Hetitam, Perizitam, Refaim, Amorejanom, Kanaanitam, Girgašitam a Jebuzitam.' Genesis 15,18-21

'Ja dajom tebje a twójim pótomnikam pó tebje kraj, žož sy cuzy, cały kraj Kanaan, do nimjernego wobsejźeństwa; a ja budu jich Bog". Genesis 17,8

A Bog jo gronił Mojzasoju a žašo jomu: Ja som Kněz. Abrahamoju, Izaakoju a Jakuboju som se zjawił ako wšegomócny Bog, ale we mójom mjenju Jehowa njejsom jim znaty był. Teke ja som z nimi swój zlub wobzamknuł, aby jim dał kraj Kanaan, kraj jich pśebywanja, w kótaremž su cuze byli. Eksodus 6,2-4

Ja som Kněz, twój Bog, kenž som was wuwjadł z egyptojskego kraja, aby wam kraj Kanaan dał, aby wam twój Bog był. Leviticus 25,38

Wobroś se a wuź swóju drogu a źej na góru Amorejanow a do wšych susednych jsow, do rowniny, do górkow, do doła, do pódpołdnja a pśi mórju, do kraja Kanaanarjow a do Libanona, k wjelikej rěce, k rěce Euprat. Lej, ja som kraj pśed tebje stajił; Źi nutś a wobkněž kraj, kótaryž jo Kněz wašym wóścom, Abrahamoju, Izaakoju a Jakuboju pśilubił, aby jim a jich pótomnikam dał. Niwowa Mojzesowa 1,7-8

Pśeto gaž buźoš pilnje pósłuchaś wše te kaznje, kótarež śi pśikazujom, aby je cynił, aby lubował Kněza, swójogo Boga, a aby chójźił pó wšyknych jogo drogach a se k njomu kšuśe źaržał; Tegdy wugónijo Kněz wšykne toś te ludy pśed wami, a wy wobsejźiśo ludy, wětše a mócnjejše ako wy sami. Kužda městnosć, źož twójej nogi stupaś buźotej, dej twójo byś: wót pusćiny a Libanona, wót rěki, rěki Euprat, až k nejzdalejšemu mórju dej twój teritorij byś. Žeden njamóžo se pśeśiwo tebje wobaraś, pśeto Kněz, twój Bog, buźo tšachotu pśed tebjemi a tšach pśed tebjemi na wšyknu krajinu, pó kótarejž stupaš, ako jo wón tebje gronił. 5 Mojtsam 11,22-25

Pśiź se górjej na tu góru Abarim, na góru Nebo, kótaraž jo w kraju Moab, napśeśiwo Jerichoju; A glědajśo na kraj Kanaan, kótaryž dajom Israelskim źiśam do wobsejźeństwa: 5 Mojżeta 32,49

Nĕnt pó smjerśi Mojzasa, służabnika Kněza, jo se stało, až jo powědał Kněz k Jozumu, synoju Nuna, pomocnikoju, a gronił: Mojzas mój służabnik jo njabogi; Nĕnt stań, pśejź ten Jordan, ty a wšykny ten lud, do kraja, kótaryž ja jim dajom, israelskim źiśam. Kuždе městno, na kótarež dej twója noga stupaś, to som śi dał, ako som Mojzasoju gronił. Wót pusćiny a toś togo Libanona až k wjelikej rĕce, rĕce Euprat, wšen kraj Hetitow a až k wjelikemu mórju k dochaźenju słyńca buźo waša granica. Žeden muski njebuźo se śi stajiś pśez wšykne dny twójogo žywjenja; Ako som był z Mojzasom, tak budu z wami; Ja śi njezabijom, daniž tebje njespušćijom. Buź mócny a skobodny, pśeto ty buźoš ten lud ako derbstwo rozdźĕliś, kótaryž som pśisegał jich wóścom, až jim dajom. Jozua 1,1-6

A to su kraje, kótarež su israelske źiśi derbnuli w kraju Kanaan, kótarež su mjeršnik Eleazar, a Jozua, syn Nuna, a głowy nanow rodow israelskich źiśi, jim ako derbstwo rozdźělili. Jozua 14,1

Teke Dawid jo trjefił Hadadesera, syna Rehoba, krala Zoby, ako jo šeł, aby swóju granicu pśi rěce Eufraśe slědk namakał. 2 Samuel 8,3

To samo wó zlubjenju, kótaryž wón z Abrahamom zwězujo, a wó jogo pśiseganju Izaakej; A wón wobkšuśi jen Jakuboju ako kazń a Israeloju ako nimjerny zlub, źeźecy: 'Wam dajom kraj Kanaan, źěl wašogo derbstwa, ako wy běšo mało w licbje, samo wjelgin mało a cuzych we njom.' 1. Chronika 16,16-19

A Dawid doby nad Hadadezerom, kralom Zoby, k Hamathoju, ako jo šeł, aby swójo kněstwo pśi rěce Euphraśe założył. 1. Chronika 18,3

Kótary zwězk jo wón z Abrahamom cynił, a jogo psisegu Izaakej; A wobkšuśi jen Jakuboju ako kaznju, Israeloju ako nimjerny zlub, a źašo: 'Tebje dajom kraj Kanaan, źěl twójogo derbstwa:', ako jich běšo mało, jo wjelgin mało a cuzych we njom. Psalm 105,9-12

Kenž su mócne ludy zabili a mócnych kralow wusmjerśili: Sihona krala Amorejskich a Oga krala Bašańskego a wše kralojstwa Kanaana; A dajo jich zemju ako derbstwo, Israeloju derbstwo swójomu ludoju. Twójo mě, Kněz, trajo nimjernje; Twójo psipóznaśe, ow Kněžo, we wšych rodach. Psalm 135,10-13

A jo było w pěśnastem lěśe Abrama w kraju Kanaa, což jo sedymźasete lěto žywjenja Abrama, a Kněz jo se Abramoju w tom lěśe zjawił a źašo jomu: Ja som Kněz, kenž som was wuwjadł z Ur wót Chaldejskich, aby wam ten kraj dał k derbnosći. Toś źi něnto pśede mnu a buź dopołny a zachowaj móje kaznje, pśeto ja cu wam a wašym pótomnikam toś ten kraj ako derbstwo daś, wót rěki Egyptojskeje až k wjelikej rěce Euprat. Jasher 13,17-18

A Jazaw stanjo a wrośi se k Jakuboju a cyni wšykno, což běšo Nebayot, syn Izmaela, raźił; A Jazaw jo wzeł wšykne bogatstwa, kótarež běšo Izaak zawóstajił: luźe, zwěrjeta, zbóžo a swójstwo a wšo bogatstwo; Wón njejo nic dał swójomu bratšoju Jakuboju; A Jakub jo wzeł wšen kraj Kanaan, wót rěcki Egyptojskeje až k rěce Euprat, a jo jen wzeł ako nimjerne wobsejźeństwo, swójim źišam a jogo pótomnikam pó nimjernje. A to su słowa, kótarež jo Jakub do knigłow napisał, a źašo: Kraj Kanaan a wšykne města Hetitow, Chiwitarjow, Jebuzitarjow, Amorejskich, Perizitow a Gergašarjow, wšykne sedym ludow, wót rěki Egyptojskeje až k Euphratu. Jasher 47:24,27

A jo było pó smjerśi Mojzasa, což źašo Kněz Jozueju, synoju Nuna, a źašo: Stań a pśejd Jordan do kraja, kótaryž som dał israelskim źišam, a ty daj israelskim źišam kraj derbnuś. Kuždе městno, na kótarež twójej nogi stupaś dej, dej twójo byś, wót pusćiny Libanona až k wjelikej rěce, rěce Euprat, dej twója granica byś. Jasher 88:1-3

A wón źašo jemu: "Ja som Kněz, kenž som was wuwjadł z Ur wót Chaldejarjow, aby wam kraj Kanaanarjow dał, aby jen wobsejźeli nimjernje; A ja budu Bog wam a wašym pótomnikam pó was". A na tom dnju jo Kněz zwězał z Abramom a gronił: 'Wašym pótomnikam dajom toś ten kraj, wót rěki Egyptojskeje až k wjelikej rěce, rěce Euprat, Kenitam, Kenizitam, Kadmonitam, Perizitam, Refaim, Phakor, Hiwitam, Amorejanam, Kanaanam, Girgašitam a Jebuzitam.' Jubileje 14:7,18

A ja dajom wam a wašym pótomnikam pó was kraj, w kótaremž sćo pśišli, kraj Kanaan, aby jen nimjernje wobsejźeli a ja budu jich Bog. Jubileje 15:10

A ja som gronił swójomu wóścoju Jakuboju: Pśez tebje, Kněz buźo Kanaanarjow wurubiś, a dajo twój kraj tebje a twójom dorostoju pó tobje. Testament Lewija 3,10

A pó toś tych wěcach dej Kněz sam (Jezus Kristus), swětło pšawdosće, za was stanowaś, a wy buźośo se do swójogo kraja wrośiś. Testament wót Cebuluna 2,32

A gaž sćo se mało stali a pómjeńšyli, buźośo se wrośiś a póznawaś Kněza, swójogo Boga; A wón śi zasej wjeźo do twójogo kraja, pó swójej bogatej zmilnosći. Testament Naftalija 1,30